

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دکتر مهتاب هوشنگ نمراس

به مناسبت نکوداشت استاد

دی ماه ۱۴۰۲

جمعیت پیشگیری
از خودکشی ایران

انجمن
جمعیت شناسی ایران

موسسه عالی آموزش و پژوهش
میریت و برنامه‌ریزی

انجمن علمی
روان‌درمانی ایران

انجمن پژوهش‌های روانشناختی و فلسفی
سازمان آموزش عالی
کتابخانه مرکزی

انجمن
روان‌شناسی ایران

کارگروه روان‌شناسی
و علوم تربیتی

ویژه‌نامه تجلیل و نکوداشت استاد دکتر امیر هوشنگ مهریار

پژوهش و نگارش: انوشیوان رضایی

طراح و گرافیسیت: حمیدرضا منتظری

نوبت چاپ: چاپ اول سال انتشار: ۱۴۰۲

نشانی: تهران، خیابان استاد نجات‌الهی، نبش خیابان ورشو

وب سایت خانه اندیشمندان علوم انسانی: <http://ihht.ir>

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

مهر هوشنگ مهریار

یکهزار و چهارصد و دو شمسوی
۱ ۴ ۰ ۲

فهرست مطالب

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

مهوشنگ نمرار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۵ ۲

۸ خلاصه زندگی‌نامه
۱۸ سوابق کاری، سمت‌های علمی و اجرایی
۲۲ تلاش‌های علمی و اجرایی
۲۶ کتابشناسی
۳۰ در قاب تصویر

مهموشنگه‌نهار

خلاصه زندگینامه

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

میهن‌شمار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۰ ۲

از عشق به پاس داشت سرزمین تا عشق به توسعه علمی و فرهنگی میهن

تبار خانوادگی

«دکتر امیر هوشنگ مهریار» فرزند نقی خان بوزچلو و بانو شاهی امیرفلاح، استاد دوست داشتنی و خوش مشرب روان‌شناسی ایران که در ۳۰ فروردین ۱۳۱۵ شمسی چشم به جهان گشود؛ متعلق به ایل قره پاپاق است. ایل قره پاپاق (قره پاپاخ) به معنای کلاه سیاه، یکی از اقوام آذری (آذربایجانی) محسوب می‌شود که طی ۵۰۰ سال اخیر متأثر از روابط با حکومت مرکزی و به سبب دلیری و جنگ آوری، اغلب از منطقه ایی به منطقه دیگر کوچ کرده اند تا ضامن امنیت و آرامش و یا مدافع بخشی از سرحدات کشور باشند. در راستای چنین سیاستی قره پاپاق‌ها که قبل از مشهور شدن به قره پاپاق «بوزچلو یا بزچلو» نامیده می‌شدند، با شروع عصر صفویه در محلی بین همدان و اراک نزدیک به کمیجان و وفس امروز سکونت داده شدند. که متأثر از این حضور آن محل بزچلو نام گرفت و هنوز گروههایی از این ایل در آنجا سکونت دارند. در اواخر حکومت صفویه قسمت عمده بوزچلوها از طریق زنجان و اردبیل به تفلیس و سرحدات گرجستان کوچانده شدند تا حافظ منافع دولت ایران در آن مناطق باشند. این روند تا زمان عباس میرزای قاجار و جنگهای ایران و روس ادامه داشت. مدتی پس از شکست ایران در دوره اول جنگها (۱۸۱۳ - ۱۸۰۳ م) عباس میرزا دستور کوچ این قوم به داخل ایران را صادر کرد. با این وجود عده ای از بوزچلوها در گرجستان ماندند که امروزه از اقوام بزرگ آن کشور محسوب می‌شوند، اما بقیه به سرگردگی نقی بیگ در سال ۱۲۰۴ ش با عبور از رود ارس وارد مناطقی از عثمانی (اطراف دریاچه وان در ترکیه امروز) شدند. ظاهراً در این جا بود که بجهت کلاه‌های سیاهی که بر سر می‌گذاشتند به قره پاپاق شهرت یافتند. دو سال بعد بخشی از قره پاپاق‌ها از طریق خوی و سلماس وارد سرحدات کنونی ایران شدند و نهایتاً عباس میرزا به پاس خدمات و شجاعت‌های آنها دشت سلدوز در آذربایجان

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

امیر هوشنگ مهریار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۲ ۵ ۴ ۱

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

مهوشنگ نمرار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۰ ۲

غربی را که امروزه مرکزیت آن به شهرستان نقده نامبردار شده است، در اختیار آنها گذاشت و چنانکه معروف است قباله بنام نقی بیگ صادر نمود، تا ضمن آبادانی این دشت زیبا و وسیع مانعی در برابر دولت عثمانی و تحرکات ارامنه و کردهای سنی مذهب منطقه باشند.

ترتیبات ایلی تا زمان رضا خان ادامه داشت و افرادی طبق رسوم به ریاست ایل گمارده می‌شدند از جمله نجفقلی خان امیر تومان، رضا خان رشیدالسلطنه و خسرو خان خسروی

در زمان رضا خان ریاست بر اقوام از رسمیت افتاد، ولی بزرگان قبائل که هم صاحب ثروت و مکنتی بودند و هم به سبب سوابق خانوادگی جایگاهی بین مردم داشتند برای حفظ انسجام ایل و پاسخگویی به نیازهای مردم محلی همچنان اداره امور ایل را ادامه دادند.

نقی خان بوزچلو معروف به قلی خان سرهنگ، پدر دکتر مهریار و فرزند رشید السلطنه که نسب به نقی بیگ رئیس ایل در زمان ورود به سلدوز می‌برد، از جمله این بزرگان بین قره پاپاق‌ها بود که روند گذر ایل از دنیای سنتی به جهان امروز را برعهده داشتند.

پس از شهریور ۱۳۲۰ که با اشغال کشور توسط متفقین دولت مرکزی تضعیف شده و ژندارمیری از هم پاشیده بود. نقی خان بعنوان بخشدار نقده، با تفنگدارن شخصی خود نظم و امنیت منطقه را برعهده می‌گیرد. پس از تشکیل حکومت‌های خودمختار در تبریز و مهاباد در سال ۱۳۲۴؛ نقده به جمهوری مهاباد واگذار می‌شود، لذا نقی خان راهی تبریز شده به معاونت وزیر فرهنگ حکومت آذربایجان که محمد بی‌ریا نام داشت، انتصاب می‌یابد و سعی خود را برمسائل آموزشی و فرهنگی معطوف می‌نماید. از جمله رسیدگی به مدارس، تدوین متون درسی به زبان ترکی و...؛ حتی خود نیز دست به تالیف متون و سرودن شعر می‌زند. در سال ۱۳۲۵ پس از توافق ایران و شوروی ارتش ایران وارد آذربایجان شده به حاکمیت دولت‌های خودمختار پایان می‌دهد، لیکن جایگاه و اقدامات نقی خان، هم در میان ایل و مردم، و هم از

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

همیشه شکر مبارک

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۲ ۵ ۴ ۱

نظر مقامات حکومتی به گونه ایی بوده که مزاحمت چندانی برایش ایجاد نمی شود و همچنان پی گیری امور ایل را برعهده داشته است. بطوریکه در دهه ۱۳۴۰ نقی خان مسئولیت جمعیت شیرخورشید نقده را عهده دار می گردد. به همین منوال وی همواره در امور عام المنفعه و اقدامات فرهنگی-اجتماعی از پیشقدمان منطقه محسوب می شده و از اموال و املاک خود نیز مایه می گذاشت. از جمله تاسیس مدرسه، بیمارستان و حتی نخستین دانشگاه نقده یعنی دانشگاه پیام نور در بعد از انقلاب اسلامی، لذا چهره ایی مقبول و خوشنام در نقده و سلدوز به شمار می رود که سرانجام در سال ۱۳۶۵ ش دیده از جهان فروبست.

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

مهوشنگ نمرار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۰ ۲

رشد و نمو و تحصیلات

امیر هوشنگ در طبیعت بکر دشت سلدوز، کنار دریاچه حسنلو؛ در خاندانی که از گذشته‌های دور پاس داشت وطن را آرمان خود می‌پنداشت و با صفا، صمیمیت و صداقت زندگی ایلی نشو و نما یافت. در حالیکه زندگی، حتی برای خانواده‌های طبقات متوسطه و برخوردار، بسیار متفاوت با زندگی شهری امروز بود. چهره شهرها شبیه روستاهای بزرگ بود و اثر چندانی از اتومبیل، برق، آب لوله کشی، تلفن و... به چشم نمی‌خورد. آموزش و پرورش جدید ضمن محدود بودن مدارس، هنوز مبتنی بر نگرشهای سنتی و قدیمی مثل رواج تنبیه بدنی و فلک کردن دانش آموزان اداره می‌شد.

به هر روی امیر هوشنگ تحصیلات ابتدایی و دوره اول متوسطه را در سلدوز، مدرسه ایی که پدر بانی آن بود گذراند و برای دور دوم متوسطه عازم تبریز گردید، در دبیرستانهای لقمان و حکمت تحصیلات خود را به پایان رسانید و با برخی از نامداران آتی فرهنگ و هنر مثل نویسنده شهیر غلامحسین ساعدی (۱۳۶۴-۱۳۱۴) مصاحبت‌هایی پیدا نمود.

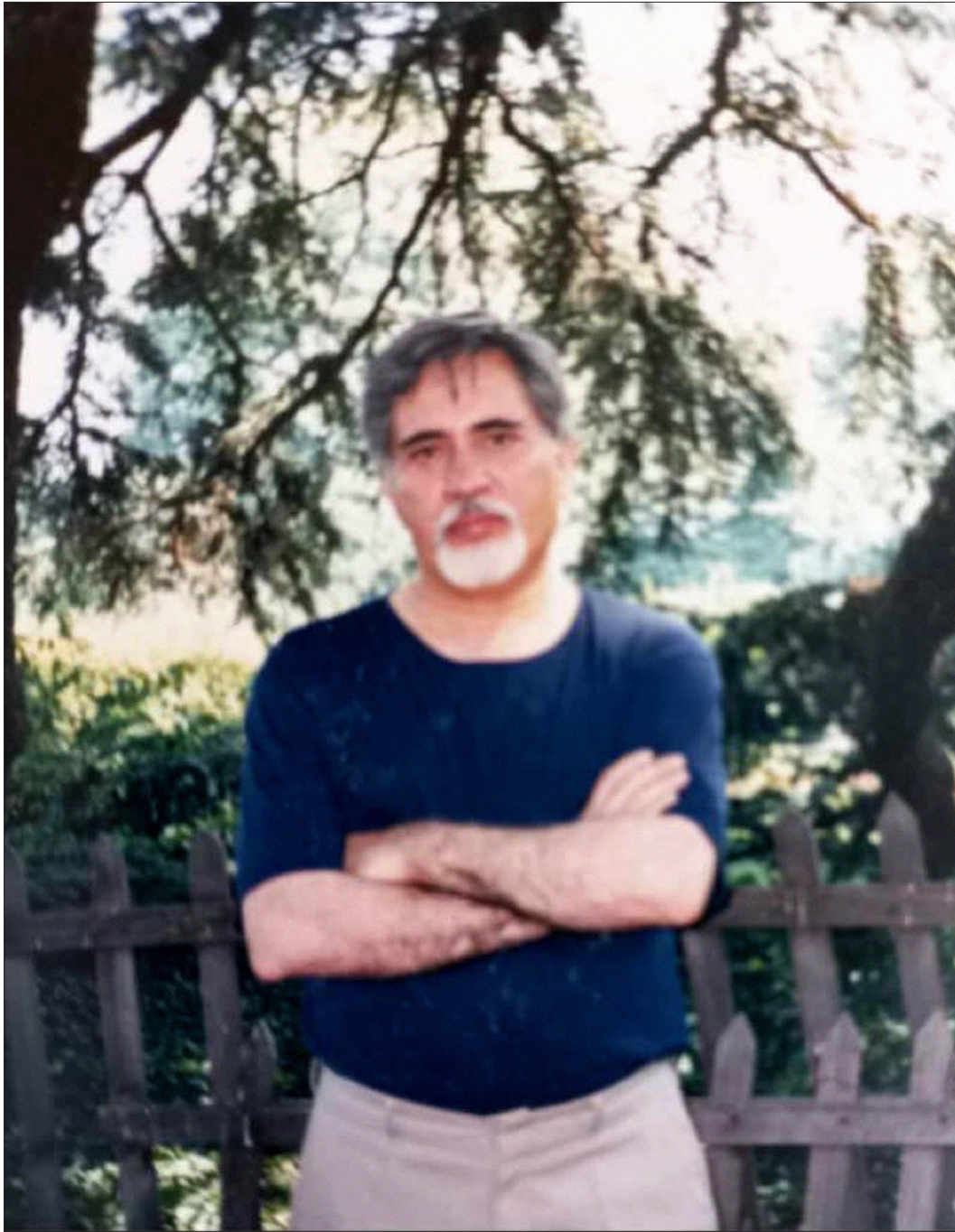
وی تحت تاثیر آثار استاد محمد جواد مشکور (۱۳۴۷-۱۲۹۷) زبان شناس، ادیب و تاریخ نگار شهیر- که در این ایام مشغول تدریس در دانشگاه تبریز بود- به ویژه کتاب «کارنامه اردشیر بابکان» ایشان، علاقه ویژه ایی به تحصیل خاصه زبانهای باستانی پیدا کرده ضمن تلاش برای یادگیری زبان پهلوی، رشته زبان و ادبیات فارسی را برای ادامه تحصیل در دانشسرای عالی تهران برگزید.

در سال ۱۳۳۷ لیسانس ادبیات فارسی را از دانشسرای عالی دریافت نمود در حالیکه از یک سو زبان پهلوی را از زنده یاد دکتر صادق کیا (۱۳۸۰-۱۲۹۹) در حد دستیاری استاد در دوره‌های تحصیلات تکمیلی آموخته و حتی از بزرگانی چون ابراهیم پور داود اوستا شناس شهیر (۱۳۴۷-۱۲۶۴) بهره برده بود، و از سوی دیگر با برخی از نخستین روان‌شناسان و متخصصان علوم تربیتی ایران از جمله:

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

امیر هوشنگ نمر بار

یکهزار و چهارصد و دو شمیسی
۲ ۵ ۴ ۱

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

همیشه کنش همیار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۲ ۰ ۴ ۱

دکتر محمد باقر هوشیار (۱۳۳۶-۱۲۸۳) و دکتر مهدی جلالی (۱۳۶۵-۱۲۸۷)، دروسی را گذرانده بود.

روال اعزام به خارج برای تحصیلات تکمیلی؛ که در آن زمان برای دانشجویان نخبه و شاگرد اول مرسوم بود. به جهت عملیاتی کردن گسترشی که در دیدار دانشجویان با شاه، به درخواست یکی از دانشجویان وعده داده شده بود تا سال ۱۳۴۰ به تعویق می‌افتد. در این فاصله امیر هوشنگ جوان که بعنوان دبیر به استخدام دانشسرای عالی درآمده و نام خانوادگی خود را از «بوزچلو» به «مه‌ریار» تغییر داده بود؛ در مؤسسه علوم اجتماعی دانشگاه تهران دوره دو ساله فوق لیسانس علوم اجتماعی را می‌گذارند و سال ۱۳۳۹ با بانو «فرح دخت کحال زاده» که از هم کلاسهای دانشسرای عالی بود ازدواج می‌نماید، که حاصل آن، دو فرزند دختر بنام‌های مرجان و میترا است.

در همین دوره در مؤسسه علوم اجتماعی تحت تاثیر دکتر محمود صناعی (۱۳۶۴-۱۲۹۸) و برخی آثار امیرحسین آریانپور (۱۳۸۰-۱۳۰۳) جامعه شناس، مترجم و نویسنده معروف، که درباره انسان شناسی و روانکاوی (دیدگاه فروید) بودند، نخستین جرعه‌های علاقه به روان‌شناسی را احساس می‌کند.

در سال ۱۳۴۰ با بورس دولتی عازم انگلستان شده وارد دانشگاه لندن می‌شود و در آنجا برخلاف قصد اولیه برای تحصیل در رشته زبانهای باستانی، تحصیل در رشته روان‌شناسی را درخواست می‌کند. لذا در انستیتو تعلیم و تربیت دانشگاه لندن پذیرفته می‌شود. پس از یک دوره یکساله مقدماتی (آکادمیک دیپلما اجوکیشن) و موفقیت در امتحان مربوطه، در فضای ارتباطی محدود آن زمان که جز تلگراف و تایپ دستی تقریباً امکان تکنولوژیکی دیگری برای تالیف و تحقیق در اختیار دانشجویان قرار نداشت. از آنجائیکه به روان‌شناسی اجتماعی علاقه پیدا کرده بود با فردی به اسم دکتر جیمز، تزی درباره ادراک اجتماعی دانش آموزان در روابط با دوستان، را انتخاب می‌کند و بعد از یکسال پژوهش و نگارش که با کمترین ارتباط با استاد راهنما و با مطالعه سخت و تلاش شخصی فراهم کرده بود نظر مثبت

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

مهوشنگ مه‌ریار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۲ ۵ ۴ ۱

دانشگاه از جمله پرفسور ورنون معروف (رئیس وقت گروه روان‌شناسی دانشگاه لندن) برای تبدیل تز فوق لیسانس به دکتری را دریافت می‌نماید، که به معنی امکان پایان تحصیلات در ۳ سال به جای ۴ سال معمول و جبران دوره ۱ ساله مقدماتی و رعایت دوره ۴ ساله بورس دریافتی از دولت بود. در سال ۱۹۶۵م/ ۱۳۴۴ش از رساله خود دفاع کرده با درجه Ph.D فارغ التحصیل می‌شود. لیکن بعلت دوستی با دانشجویان طرفدار جبهه ملی که مخالف و معترض سفر شاه به لندن بودند، و از این رهگذر دکتر مه‌ریار و هم اطاقش هم از طرفداران شاه کتک خورده و اقدام به شکایت علیه آنها کرده بودند؛ نگران برگشت به کشور بود. لذا بدنبال کار در خارج از کشور، از بورس دو ساله دانشگاه ادینبورگ در اسکاتلند در زمینه روان‌شناسی بالینی و بهداشت روانی مطلع شده درخواست پذیرش می‌نماید. پس از اتمام این دوره - عمدتاً عملی - در بیمارستان مجهز و شیک دانشگاه ادینبورگ که دانشگاهی بسیار با سابقه و معتبر در اروپاست و تربیت شدگانی چون چارلز داروین، دیوید هیوم و جیمز ماکسول در کارنامه خود دارد؛ به واسطه دکتر محمدرضا محرری (۱۳۹۵-۱۳۰۷) که مشغول گذراندن دوره روان پزشکی در دانشگاه ادینبورگ بود، اطلاعاتی از استخدام هیات علمی در دانشگاه شیراز به دستش می‌رسد. دانشگاهی که از ۱۳۳۲ به دانشگاه پهلوی تغییر نام داده و از ۱۳۳۹ از طریق دانشگاه پنسلوانیا الگوی آموزش عالی به سبک دانشگاه‌های آمریکایی را در پیش گرفته بود. پس از مکاتبه با دکتر صناعی و صلاح‌دید ایشان، درخواستی برای دانشگاه شیراز ارسال می‌نماید که به فاصله کمی جواب مثبت برای استخدام بعنوان دانشیار از دانشگاه شیراز بدستش می‌رسد که موقعیت شغلی بسیار مطلوبی به شمار می‌رفت. لذا به سرعت آماده بازگشت به ایران می‌شود در بازگشت. برخلاف تصور با مزاحمت جدی از طرف مقامات امنیتی مواجه نمی‌شود. آنطور که خود دکتر نقل می‌کنند موضوع با مقداری سوال و جواب و توصیه و هشدار در فرودگاه و در یک احضار محترمانه بعدی فیصله می‌یابد. ظاهراً «آنها عداوت شخص با کسی نداشتند».

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

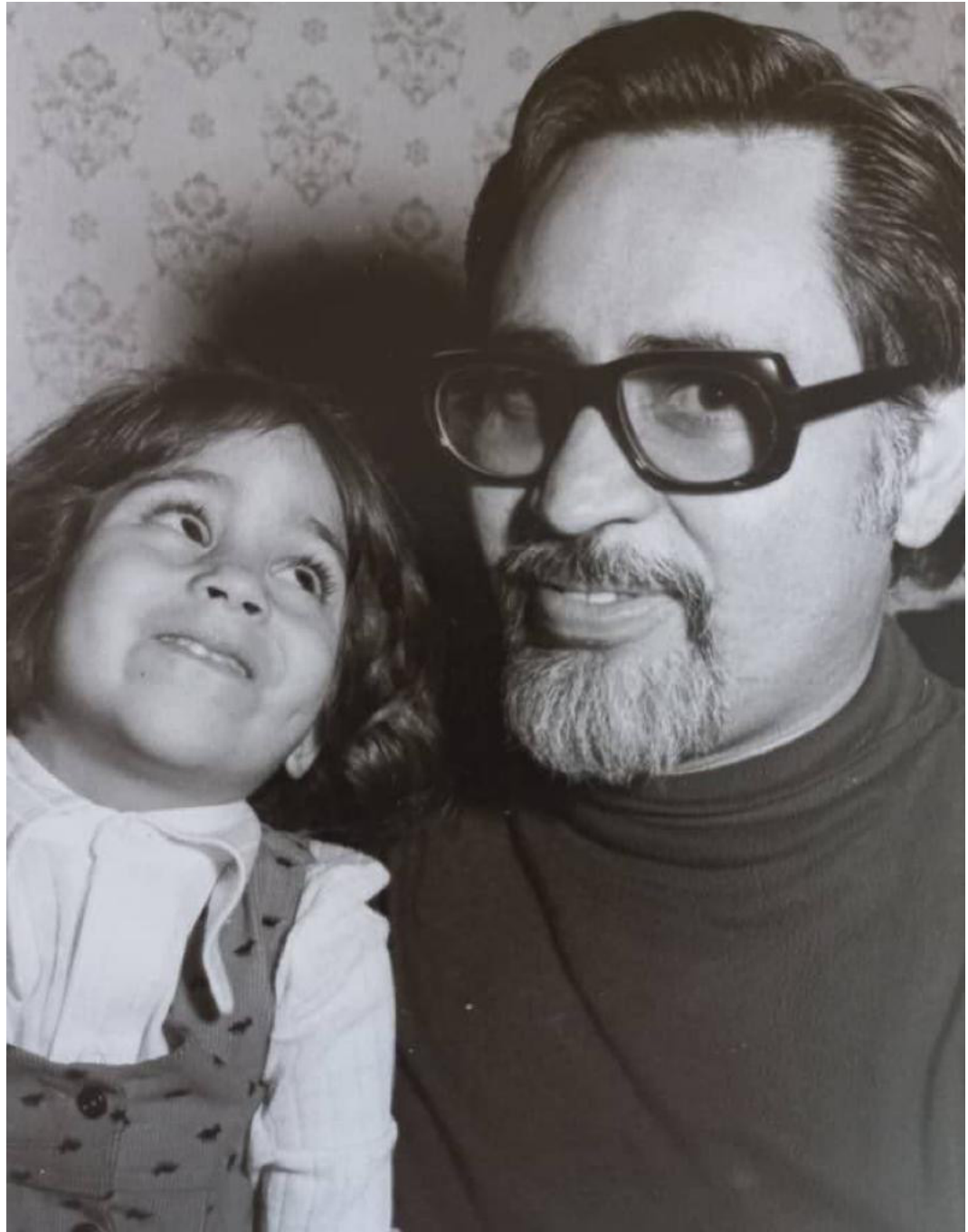
مه‌وشنگ مه‌ریار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۰ ۲

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

همیشه کنار شما

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۰ ۲

میهن‌پرستان

سوابق کاری، سمت‌های علمی و اجرایی

شبهه ایی از سمت های علمی و اجرایی

دکتر مهریار در سال ۱۳۴۶ در دانشکده ادبیات و علوم دانشگاه شیراز شروع به تدریس می نماید و به همراه دکتر علی اکبر حسینی (۱۳۹۸-۱۳۰۸) متخصص علوم تربیتی، دکتر اصغر رضویه (۱۳۸۹-۱۳۱۰) و دکتر رضا شاپوریان (۱۳۸۷-۱۳۱۲) اعضای هیات علمی بخش (دپارتمان یا گروه) روان شناسی تازه تاسیس دانشگاه شیراز را تشکیل می دهند. براساس الگوی برگرفته از دانشگاه پنسلوانیا ارتقاء هیات علمی در دانشگاه شیراز مبتنی بر مقالات چاپ شده در مجلات علمی بین المللی بود، و دکتر مهریار در کوتاهترین زمان ممکن، یعنی حدود ۴ سال (۱۳۵۱) به درجه استادی نائل می شوند. سپس برای فرصت مطالعاتی راهی دانشگاه هاروارد شده گواهی دوره یکساله بهداشت روانی اجتماعی را از آنجا اخذ می نمایند. پس از بازگشت از هاروارد در کنار تدریس و تحقیق، به ریاست مرکز جمعیت شناسی دانشگاه شیراز منصوب می شوند که تا سال ۱۳۶۵ در کنار بقیه فعالیتها ادامه داشته است. در سال ۱۳۵۷-۱۳۵۶ از طرف سازمان جهانی بهداشت بعنوان مشاور آن سازمان برگزیده شده راهی ژنو می شوند و در همین ایام (۱۹۷۹-۱۹۷۷) به عضویت فرهنگستان علوم منصوب گردیدند.

در بازگشت از ژنو معاونت آموزشی دانشگاه شیراز را برعهده می گیرند. پس از پیروزی انقلاب اسلامی زمانی که دکتر علی شریعتمداری (۱۳۹۵-۱۳۰۲) وزیر علوم بودند به سرپرستی دانشگاه شیراز انتخاب می شوند، و در سال ۱۳۵۹ با شروع انقلاب فرهنگی و پاک سازی اساتید، از این سمت کناره گیری می کنند. سال ۱۳۶۵-۱۳۶۴ بار دیگر برای فرصت مطالعاتی، راهی آمریکا شده در «مرکز شناخت درمانی» آثرون بک - از بنیانگذاران CBT-، که هنوز خصوصی نشده و وابسته به دانشگاه پنسیلوانیا بود؛ دوره شناخت درمانی را می گذرانند. سال ۱۳۶۷ مجدداً از طرف سازمان جهانی بهداشت، بعنوان مشاور برای پژوهش در جنبه های اجتماعی- رفتاری HIV ایدز، که در آن زمان مساله بسیار حادی در سطح جهان بود، به ژنو فراخوانده می شوند. لیکن این بار از خواست دانشگاه شیراز برای بازگشت امتناع می ورزند که باعث اخراجشان از دانشگاه شیراز در سال ۱۳۶۸ می شود.

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

مهوشنگ مهریار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۰ ۲

تا سال ۱۳۷۲ در ژنو مانده به همکاری با سازمان جهانی بهداشت ادامه می‌دهند و در این سال به دعوت «مؤسسه عالی پژوهش در برنامه ریزی و توسعه» که از سال ۱۳۸۱ پس از ادغام با «مرکز آموزش مدیریت دولتی» به «مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی» تغییر نام داد؛ به ایران برگشته تا سال ۱۳۸۶ بعنوان استاد در این مؤسسه ادامه خدمت داده، و در سال ۸۶ بعد از ۴۰ سال کار رسمی آکادمیک بازنشسته می‌شوند. در این دوره علاوه بر تدریس و پژوهش در مؤسسه فوق الذکر، ۴ سال (۱۳۷۶ - ۱۳۷۲) سمت معاونت آموزشی - پژوهشی مؤسسه را برعهده داشتند. ۶ سال (۱۳۸۵ - ۱۳۷۹) رئیس مرکز مطالعات و پژوهش‌های جمعیت‌شناسی آسیا و اقیانوسیه بودند. در شورای پژوهشی مؤسسه و مرکز جمعیت‌شناسی عضویت داشتند. با برخی دانشگاه‌ها مثل دانشگاه قزوین و انستیتو روان پزشکی تهران همکاری نمودند. در تحریریه ۳ مجله علمی همراهی کرده سردبیر یک مجله بودند. و مدتی بعنوان عضو کمیسیون تخصصی روان‌شناسی بالینی سازمان نظام روان‌شناسی و مشاوره فعالیت کرده‌اند. خوشبختانه ایشان هنوز سرزنده و با انگیزه هم به دفتر کار خود در مؤسسه، وهم مجامع علمی رفت و آمد داشته، دست از پژوهش و دانشوری نکشیده‌اند و الگو و راهنمای شاگردان و دوستدارانشان هستند.

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

مهوشنگ نمرار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۲ ۵ ۴ ۱

میهن‌پژوهی

تلاش‌های علمی و اجرایی

ره آورد تلاش‌های علمی و اجرایی

- حدود ۲۰۰ مقاله علمی (اغلب به زبان انگلیس)
- ترجمه و تالیف بیش از ۲۰ کتاب به زبان فارسی و دو کتاب و چندین مونوگراف به انگلیسی (اغلب در زمینه روان‌سنجی، روان‌شناسی، روان‌درمانی، جمعیت‌شناسی است).
- بخشی از ره آورد بیش از ۵۵ سال تلاش علمی و اجرایی دکتر مهریار بوده است که دستیابی به فهرستی از آنها برای علاقمندان از طریق فضای مجازی امکان‌پذیر می‌باشد. اما نقطه‌های طلایی این تلاش، نوآوری در برهه‌هایی است که نیازی واقعی در جامعه علمی پیرامون ایشان احساس می‌گردیده است.

- ۴ مثل راه اندازی مرکز مشاوره دانشجویان دانشگاه شیراز در دهه ۱۳۵۰،
- ۴ تالیف کتاب « روش‌های آماری در علوم رفتاری » - دانشگاه شیراز ۱۳۴۹ که از نخستین آثار در این زمینه به حساب می‌آید.
- ۴ اجرای آزمون‌های هوش و شخصیت مثل آزمون AH4, AH5, تست شخصیت ۱۶ عاملی کتل و... که اغلب یا برای نخستین بار بوده یا کیفیت و کمیت انجام آن متفاوت از تلاش‌های پیشین
- ۴ مدیریت پروژه‌های تحقیقی گوناگون در سطح ملی با استانداردهای جهانی در مسائل مهم اجتماعی-رفتاری از توسعه اجتماعی و فرهنگی گرفته تا بهداشت روانی، از روان‌سنجی تا جمعیت‌شناسی، از اعتیاد تا مسائل جوانان، زنان، کارگران و...

- با این همه شخص دکتر مهریار، ارجح تر از همه این تلاش‌های ارزشمند؛ میراث خود را پرورش شاگردانی می‌داند که نه تنها در علم و پژوهش در سطح ملی و بعضاً جهانی خوش درخشیده اند بلکه همواره در پای بندی به ارزش‌های اخلاقی و انسانی ممتاز و سرآمد بوده و هستند.
- اما در پس زمینه این کوشش خستگی ناپذیر، انگار تحولی جوهری در

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

مهوشنگ مهریار

یکهزار و چهارصد و دو شمیسی
۱ ۴ ۰ ۲

وجود این استاد فرزانه چشم نوازی می‌کند، و آن حرکت مینوی از عشق به سرزمین و پاسداشت مرزهای آن، که بی شک ریشه در فرهنگ اصیل ایل‌های ایران زمین دارد، به عشق به توسعه علمی، فرهنگی و اجتماعی میهن است. امری که نیاز امروز مردمان این کهن بوم زرخیز است.

بخشی از جوایز:

- ✦ برنده جایزه بهترین محقق دانشگاه شیراز (۱۳۴۹)
- ✦ برنده جایزه بهترین محقق علوم اجتماعی وزارت علوم و تحقیقات و فناوری (۱۳۵۷)
- ✦ برنده جایزه بهترین محقق سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی (۱۳۷۹)
- ✦ دریافت لوح زرین از گروه روانشناسی بالینی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی ایران

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

همیشه شکر مبارک

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۵ ۲

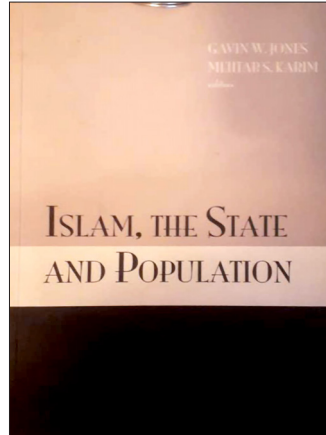
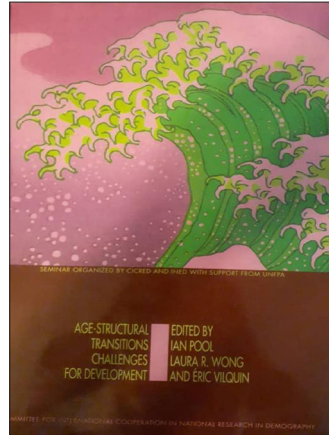
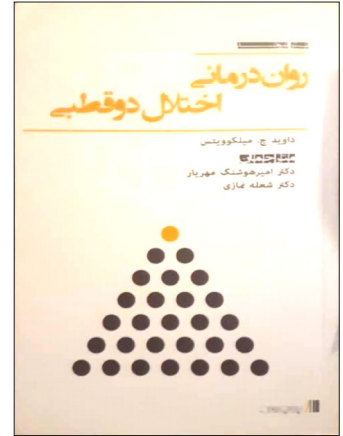
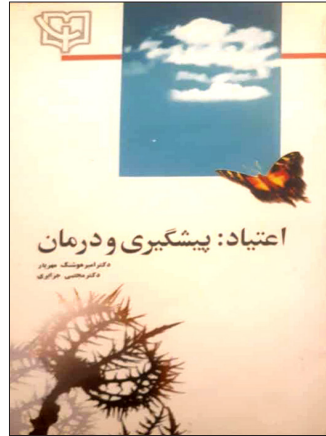
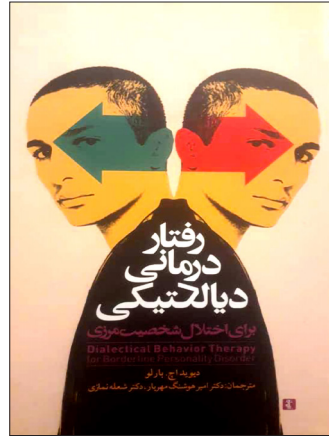

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

امیر هوشنگ مهریار

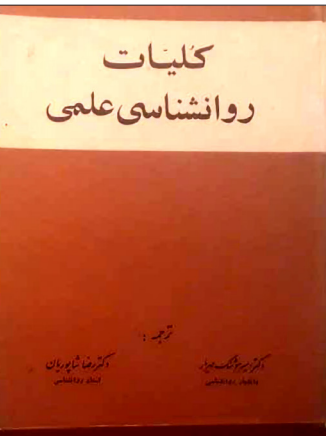
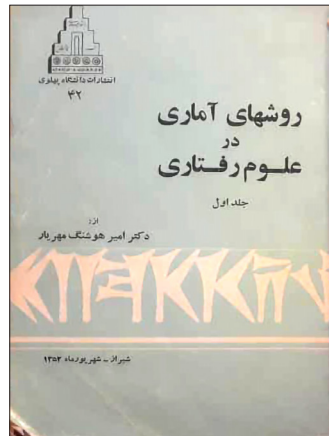
یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۰ ۲

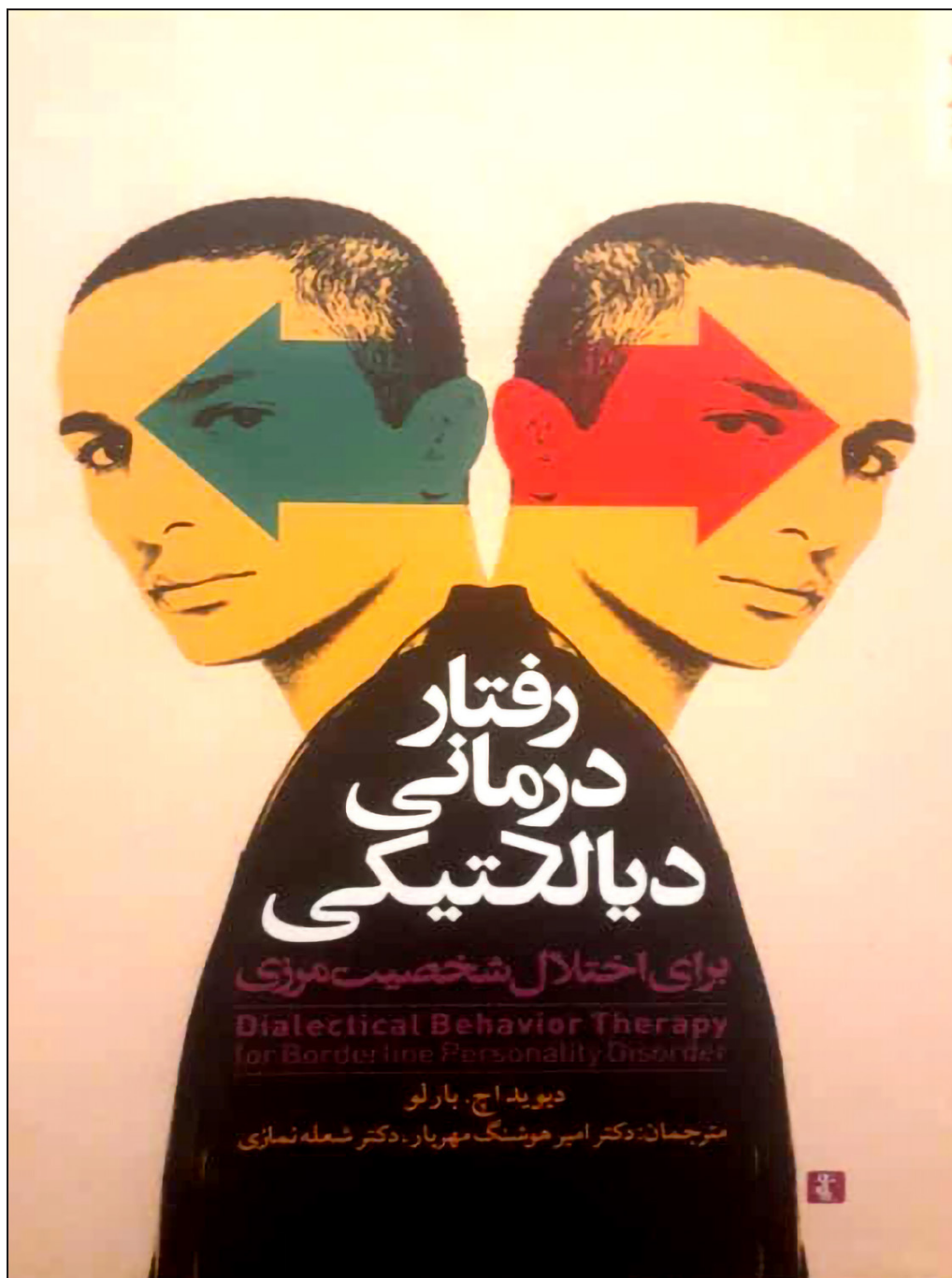

مراسم نکوداشت و بزرگداشت یک عمر فعالیت استاد دکتر

امیر هوشنگ مهربار

یکهزار و چهارصد و دو شمیسی
۱ ۴ ۵ ۲

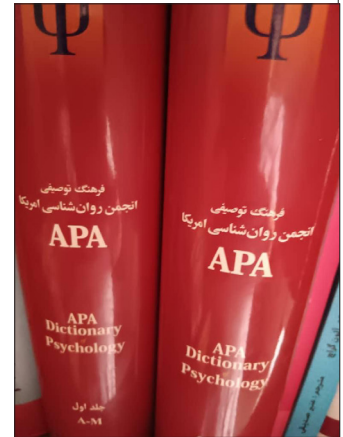
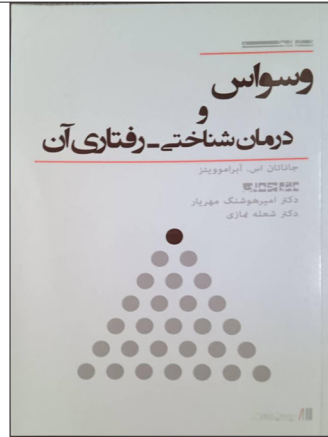
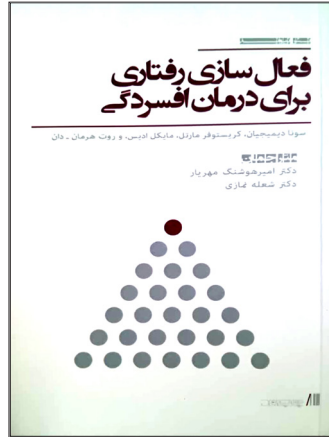

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

امیر هوشنگ مهربار

یکهزار و چهارصد و دو شمسى
۲ ۰ ۴ ۱

مراسم نکوداشت و بزرگداشت یک عمر فعالیت استاد دکتر

همیشه شکر مهربار

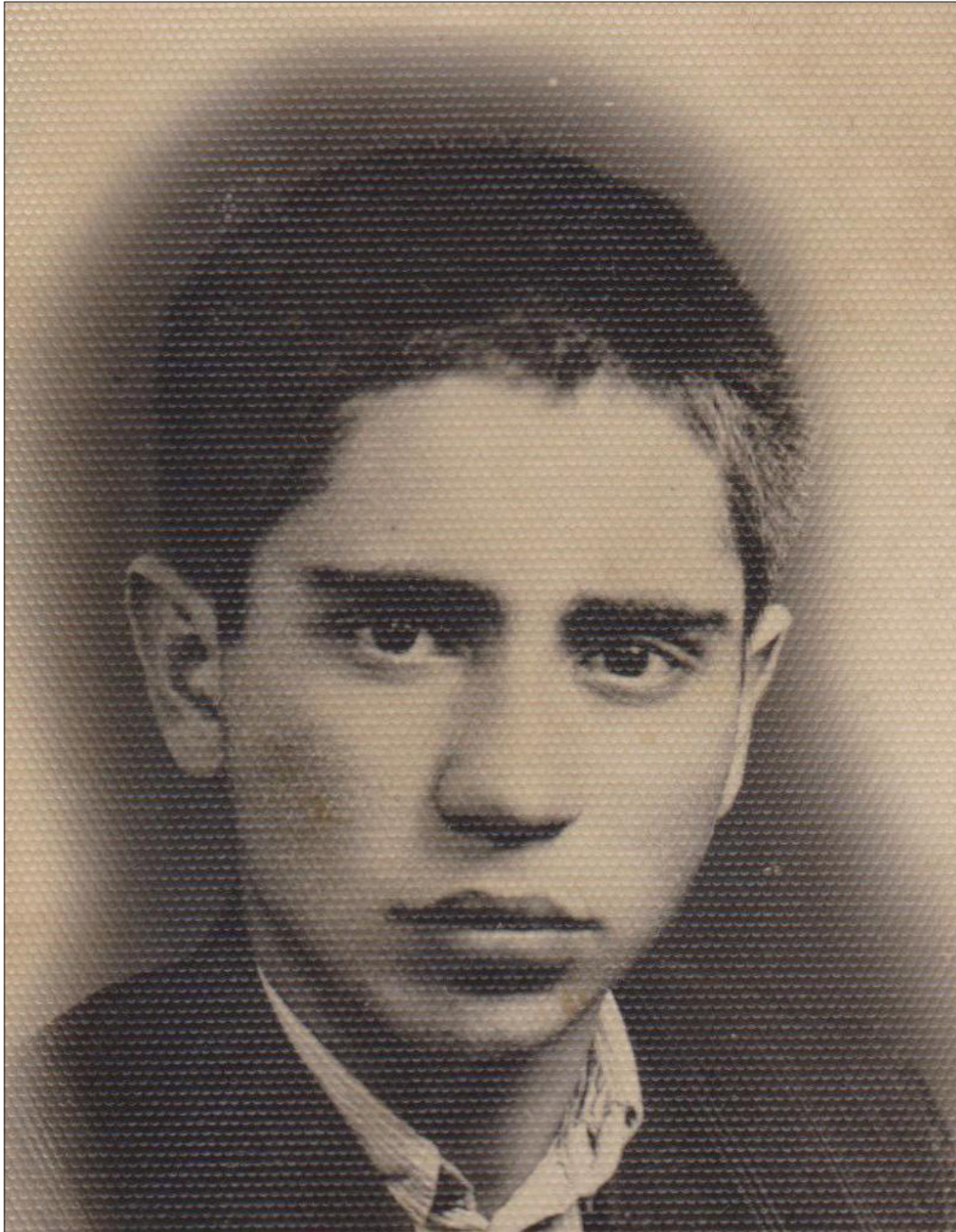
یکهزار و چهارصد و دو شمیسی
۲ ۵ ۴ ۱

مهموشنگد نماز

در قاب تصویر

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

همیشه شکر نمرار

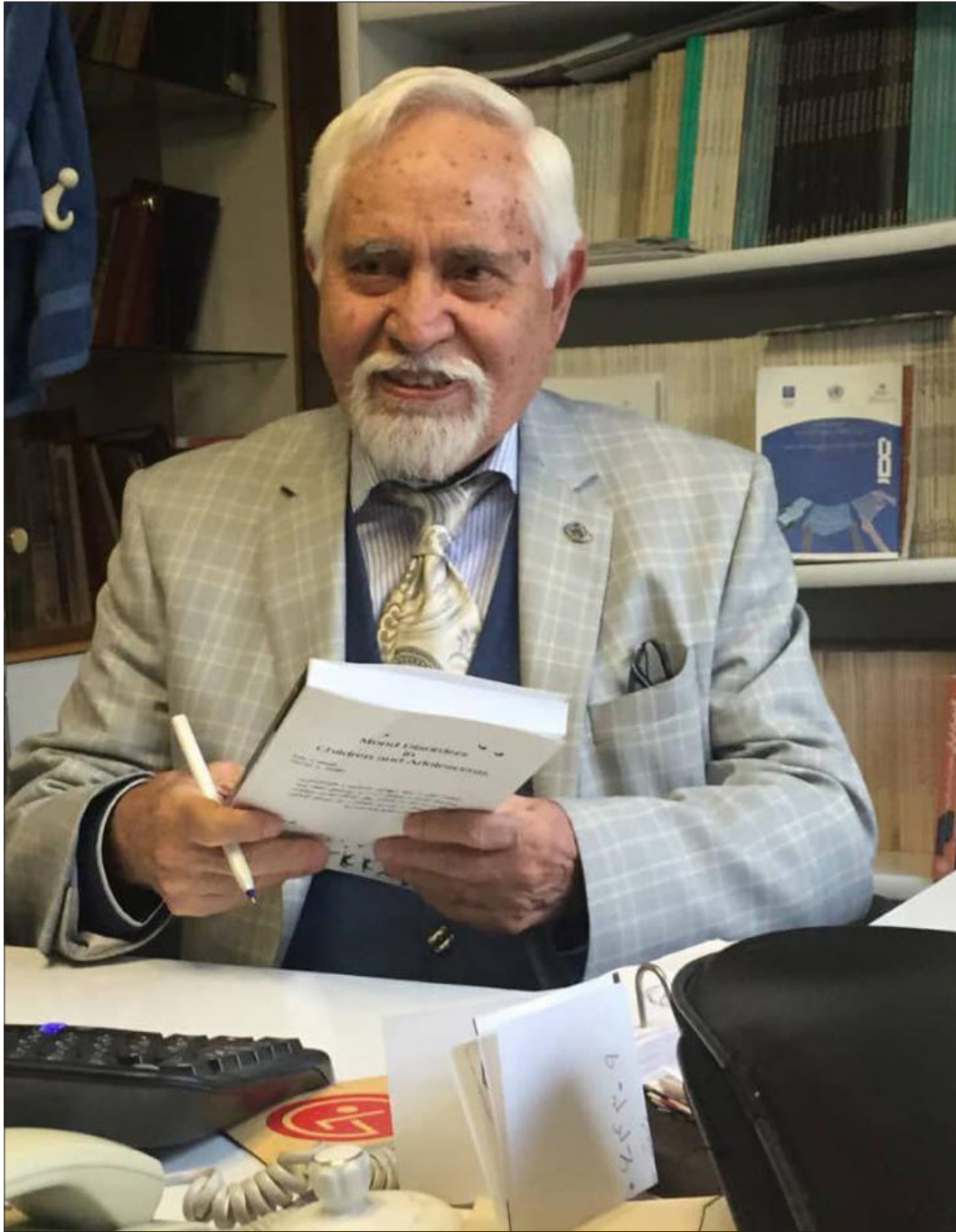
یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۰ ۲

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

مهوشنگ نمرار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۲ ۰ ۴ ۱

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

همیشه شکر نمرار

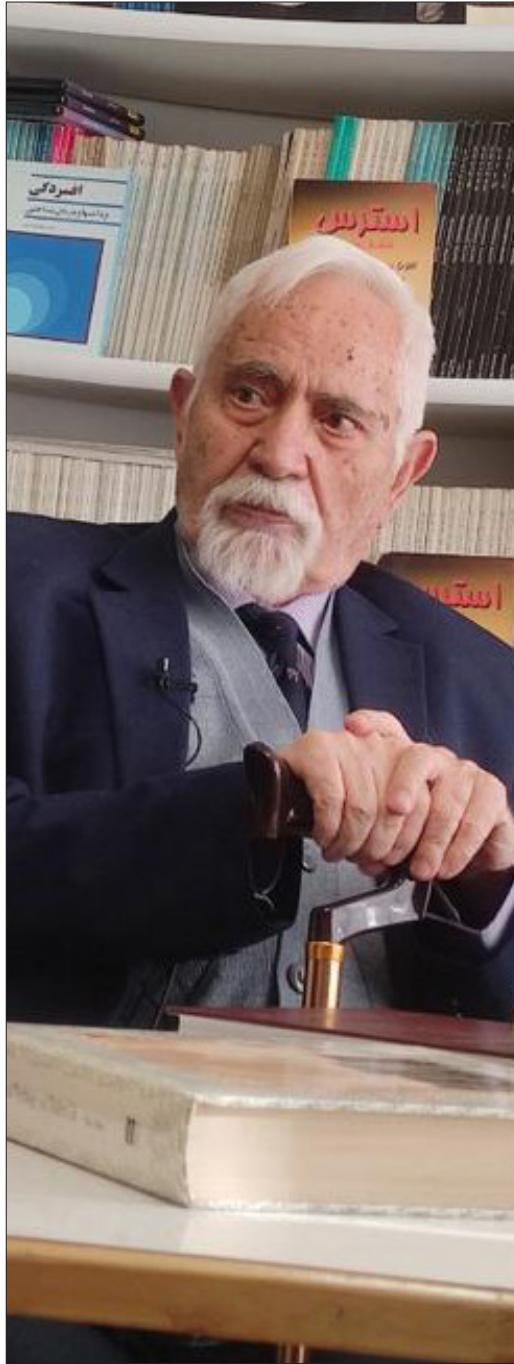
یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۲ ۰ ۴ ۱

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

همیشه کنار هم

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۵ ۲

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

مهوشنگ مهریار

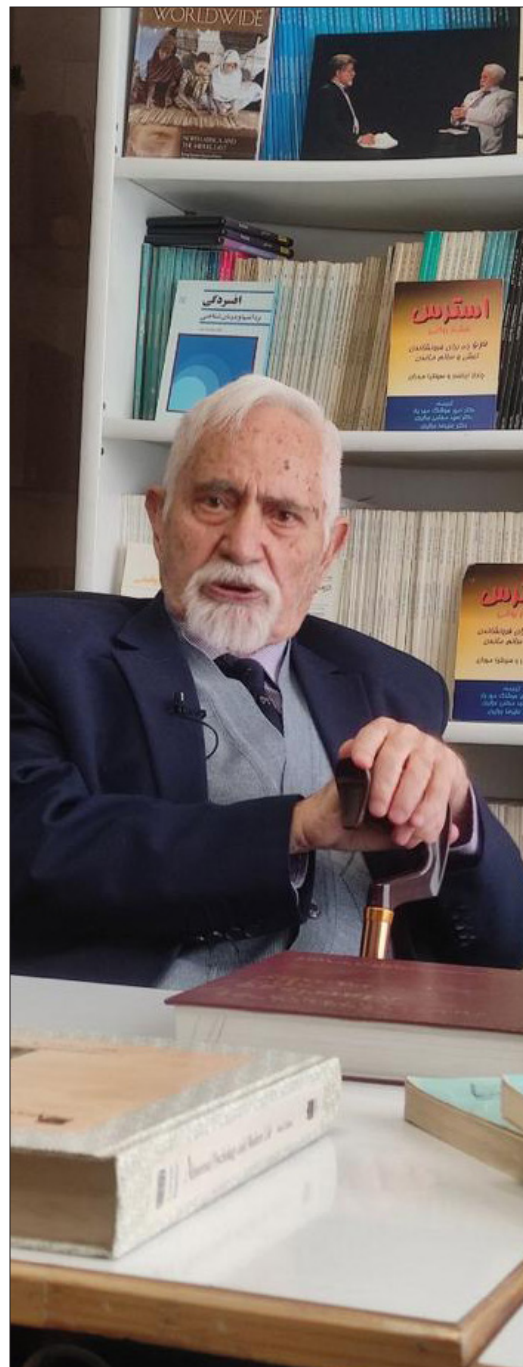
یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۰ ۲

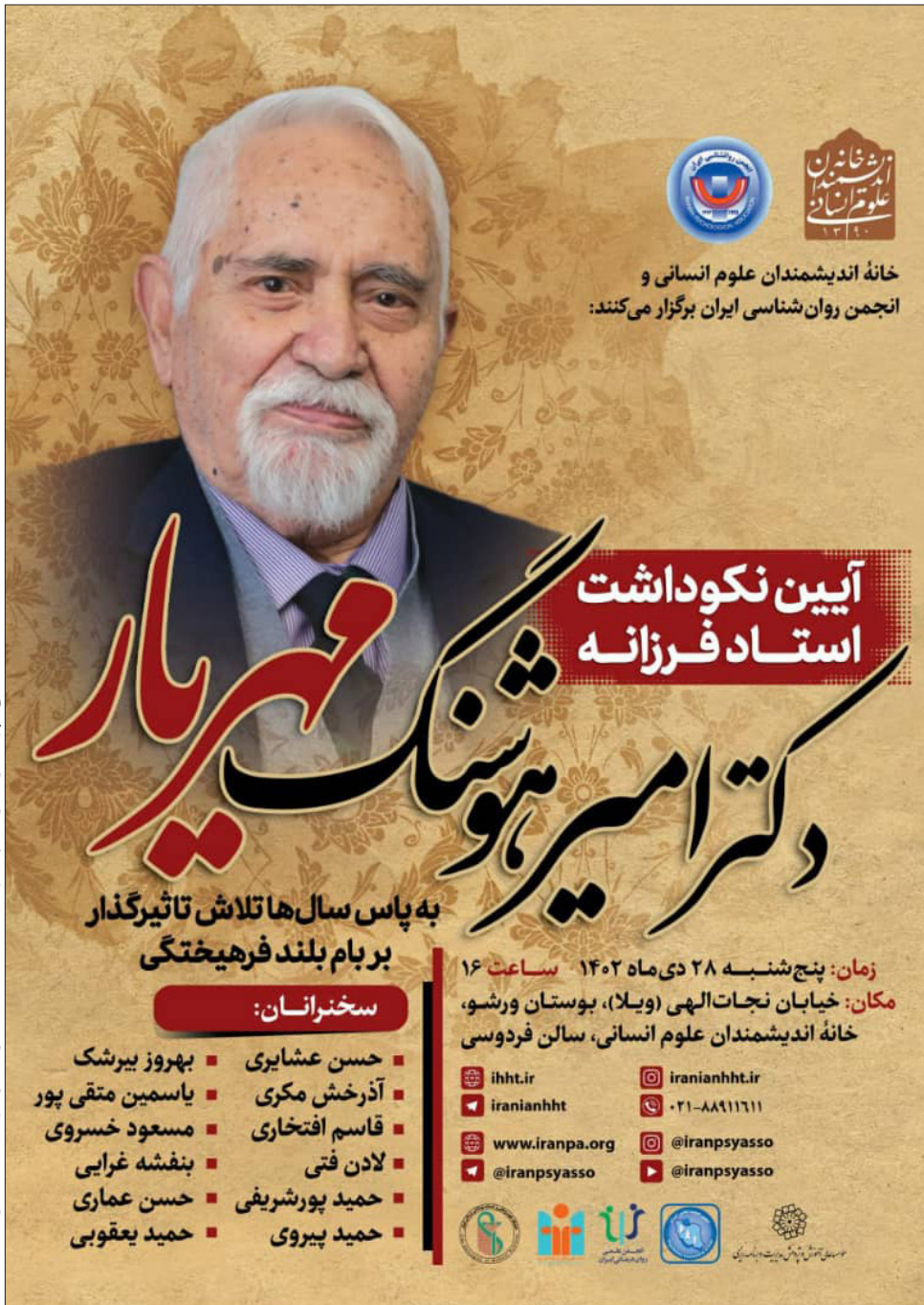
تصاویر استاد دکتر مهریار در دفتر کار شخصی در حال گفتگو با مولف / ۱۴۰۲

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

همیشه شکر نمر بار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۱ ۴ ۵ ۲

خانه اندیشمندان علوم انسانی و
انجمن روان شناسی ایران برگزار می‌کنند:

آیین نکوداشت
استاد فرزانه

دکتر امیر هوشنگ مهریار

به پاس سال‌ها تلاش تاثیرگذار
بر بام بلند فرهیختگی

سخنرانان:

- حسن عشایری
- بهروز بیرشک
- آذرخش مگری
- یاسمین متقی پور
- قاسم افتخاری
- مسعود خسروی
- لادن فتی
- بنفشه غرابی
- حمید پورشریفی
- حسن عماري
- حمید پیروی
- حمید یعقوبی

زمان: پنج‌شنبه ۲۸ دی ماه ۱۴۰۲ ساعت ۱۶
مکان: خیابان نجات‌الهی (ویلا)، بوستان ورشو،
خانه اندیشمندان علوم انسانی، سالن فردوسی

- ihht.ir
- iranianhht
- www.iranpa.org
- @iranpsyasso
- iranianhht.ir
- ۰۲۱-۸۸۹۱۱۶۱۱
- @iranpsyasso
- @iranpsyasso

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

میهن‌شنگ مهریار

یکهزار و چهارصد و دو شمیسی
۱ ۴ ۰ ۲

مراسم نکوداشت و
بزرگداشت یک عمر
فعالیت استاد دکتر

امیر هوشنگ مهریار

یکهزار و چهارصد و دو شمسی
۲ ۰ ۴ ۱

جمعی از شاگردان استاد دکتر امیر هوشنگ مهریار / ۱۳۹۳

